

การพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอและสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

The Development of Presentation Skills and Teamwork Competencies using the CIPPA MODEL Learning Management With Community-Based Learning for Students at High Vocational Certificate Level

ธนพร ชัยแก้ว<sup>1</sup> กฤตยากาญจน์ โตพิทักษ์<sup>2</sup>

Tanaporn Chaikaew<sup>1</sup> Krittayakan Topithak<sup>2</sup>

Corresponding Author E-mail: tanapornc67@nu.ac.th

Received: 2026-05-03; Revised: 2026-06-04; Accepted: 2026-06-26

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาความสามารถด้านการพูดนำเสนอข้อมูลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 2) ศึกษาสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาอุตสาหกรรมเทคนิคเครื่องกลวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอข้อมูลและสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน จำนวน 4 แผน 2) แบบประเมินความสามารถด้านการพูดนำเสนอข้อมูล และ 3) แบบประเมินสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า

1) ความสามารถในการพูดนำเสนอของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) สมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15

<sup>1</sup>นิสิตปริญญาโท, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, จังหวัดพิษณุโลก

<sup>1</sup>Graduate Student, Faculty of Education, Naresuan University, Phitsanulok

<sup>2</sup>อาจารย์ที่ปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร

<sup>2</sup>Advisor, Faculty of Education, Naresuan University, Phitsanulok

**คำสำคัญ :** ความสามารถด้านการพูดนำเสนอ, สมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม, การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL, การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

## Abstract

This research aimed to 1) study the data presentation speaking ability of Higher Vocational Certificate students after learning management using the CIPPA Model combined with Community-Based Learning, compared with the 70 percent criterion. 2) study the teamwork competencies of higher vocational certificate students. The sample consisted of 22 Higher Vocational Certificate students in the Mechanical Technical Industry Department at Phichit Technical College during the second semester of the 2025 academic year. The research instruments included: 1) Learning management plans to improve presentation skills and teamwork capabilities using the CIPPA MODEL learning management approach in conjunction with community-based learning management for students at the advanced vocational certificate level, with a total of 4 plans 2) a data presentation speaking ability assessment form for Higher Vocational Certificate students, and 3) a teamwork competency assessment form for Higher Vocational Certificate students. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, and t-test. The research findings revealed that:

1) The data presentation speaking ability of Higher Vocational Certificate students after learning management using the CIPPA Model combined with Community-Based Learning was significantly higher than the 70 percent criterion at the .05 level of statistical significance.

2) The teamwork competency of Higher Vocational Certificate students after learning management using the CIPPA Model combined with Community-Based Learning was overall at a good level or higher, with a mean score of 4.42 and a standard deviation of 0.15.

**Keywords :** Presentation Skills, Teamwork competencies, CIPPA MODEL learning management, Community-Based Learning

## บทนำ

ภาษาเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารทั้งในรูปแบบของเสียงและสัญลักษณ์ เป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญที่สุดของมนุษย์เป็นระบบสัญลักษณ์ที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้ ในการใช้ภาษาจึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนในด้านทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นทั้งสี่ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะทั้งสี่ล้วนเสริมสร้างซึ่งกันและกัน แต่ในบรรดาทักษะเหล่านี้ “การพูดนำเสนอ” ถือเป็นทักษะที่มีความจำเป็นสำหรับผู้เรียนอาชีวศึกษาเป็นทักษะที่ต้องใช้ทั้งในห้องเรียน และในการปฏิบัติงานจริง เพราะการทำงานในสายอาชีพไม่เพียงอาศัยความรู้ด้านวิชาการและทักษะเชิงปฏิบัติเท่านั้น แต่ยังต้องอาศัยการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ดังที่ อมรรัตน์ ฉายศรี (2567, น. 176 - 177) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดนำเสนอสรุปได้ว่า เป็นทักษะที่ผู้พูดต้องการนำเสนอหรือบอกเล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น รวมทั้งข้อเสนอแนะแก่ผู้ฟังเพื่อให้ผู้ฟังรับรู้เข้าใจหรือพิจารณาโดยมีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอ หลักสูตรประกาศนียบัตร

วิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2567 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง กลุ่มสมรรถนะภาษาและการสื่อสาร ในรายวิชาทักษะการเขียนและการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ มีจุดประสงค์รายวิชาที่เน้นเรื่องการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ จากคำอธิบายรายวิชาทักษะการเขียนและการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2567 น.11) ซึ่งในรายวิชามีทักษะการพูดที่นักศึกษาจะต้องได้เรียน คือ การพูดนำเสนอ เพื่อนำไปใช้ในสังคมหรืองานอาชีพของตนเองในอนาคต การพูดนำเสนอจึงเป็นความสามารถที่ครูต้องพัฒนาให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติได้

จากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่เรียนในรายวิชาทักษะการเขียนและการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 มีคุณลักษณะที่ต้องปรับปรุงคือ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเขินอาย พูดเสียงเบา ไม่กล้าแสดงออกเมื่อผู้เรียนต้องแสดงความสามารถด้านการพูดหน้าชั้นเรียน ด้านการใช้ภาษาพบว่าการพูดนำเสนอ นักศึกษาจะใช้ภาษาไม่ถูกระดับของภาษา และจากการสัมภาษณ์นักศึกษา ที่เรียนในรายวิชาทักษะการเขียนและการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ เกี่ยวกับปัญหาที่พบในการนำเสนอข้อมูล พบว่านักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 คิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ตนเองยังไม่สามารถเรียบเรียงความคิดเพื่อนำเสนอได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน ส่งผลให้การพูดวกไปวนมาและไม่สามารถสื่อสารประเด็นสำคัญให้ชัดเจนได้ อีกทั้งยังมีความรู้สึกตื่นเต้นและขาดความมั่นใจต่อการยืนพูดต่อหน้าผู้เรียน นักศึกษายังกล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยพบว่า สมาชิกบางคนไม่มีการเตรียมความพร้อมด้านเนื้อหา ขาดการสื่อสารกันภายในกลุ่ม และไม่สามารถแบ่งบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน ส่งผลให้การชักชวนการนำเสนอไม่ต่อเนื่องและไม่สามารถสร้างความเป็นเอกภาพในการทำงานร่วมกันได้อย่างเต็มที่

แนวทางหนึ่งที่สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอและสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมของนักศึกษาได้คือ การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ทิศนา ขมมณี (2555, น. 282-284) ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ผ่านการปฏิสัมพันธ์การลงมือทำ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน กลยุทธ์ที่ 4 (Melaville, Berg and Blank. 2015, อ้างถึงใน วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์. 2561 น.185-186) ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการได้ปฏิบัติงานจากสถานการณ์จริงของชุมชน เช่น การไปศึกษาเรื่องประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม การทำมาหากิน หัตถกรรม การศึกษาองค์กรในชุมชนนอกเหนือไปจากการเรียนในโรงเรียน กัญญาณัฐ สิมสวัสดิ์ (2565, น. 47)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า หากนำการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน กลยุทธ์ที่ 4 จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารให้กับนักศึกษา ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอของนักศึกษาได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม เนื่องจากผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ร่วมกันแก้ปัญหา และแบ่งบทบาทหน้าที่อย่างเหมาะสม ทำให้เกิดการประสานงานภายในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านทักษะการพูดนำเสนอต่อไป

## วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดนำเสนอข้อมูลของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหลังการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน กับเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อศึกษาสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

## การทบทวนวรรณกรรม

### 1. ความหมายของ การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL

ทศนา แคมมณี (2555, น. 282-284) ให้ความหมายของ การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ได้มาจากตัวย่อของคำสำคัญซึ่งใช้เป็นแนวคิดหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีสรุปได้ ดังนี้

C (Construct) เน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการแสวงหาข้อมูล การทำความเข้าใจ การคิดวิเคราะห์ การตีความ การแปลความ การสร้างความหมาย การสังเคราะห์ข้อมูล และการสรุปสาระสำคัญ

I (Interaction) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล แนวคิด และประสบการณ์ร่วมกัน นำไปสู่การเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

P (Physical Participation) สนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางกายภาพ โดยการเคลื่อนไหวร่างกายและมีบทบาทในการทำกิจกรรม ซึ่งช่วยเสริมสร้างการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้อย่างเต็มที่

P (Process and Product) ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งกระบวนการและผลลัพธ์ของการเรียนรู้ควบคู่กัน โดยเน้นการพัฒนาทักษะกระบวนการคิดและการสร้างผลงานหรือองค์ความรู้ที่เป็นรูปธรรม

A (Application) ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถปรับใช้ความรู้ให้เหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

### 2. ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL

ทศนา แคมมณี (2555, น. 283-284) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL เป็นหลักการประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการ 7 ขั้นตอนสรุปได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม เป็นขั้นตอนที่มุ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อเตรียมความพร้อมในการเชื่อมโยงสู่การเรียนรู้ใหม่ โดยผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการที่หลากหลายตามความเหมาะสมของบริบท

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนดำเนินการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยผู้สอนอาจจัดเตรียมแหล่งข้อมูลหรือให้คำแนะนำเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ขั้นที่ 3 การทำความเข้าใจและเชื่อมโยงความรู้ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนสร้างความเข้าใจต่อข้อมูลที่ได้จากการสืบค้น โดยอาศัยกระบวนการคิด วิเคราะห์ การทำงานกลุ่ม การอภิปราย และการสรุปร่วมกัน ทั้งนี้อยู่บนพื้นฐานของการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนใช้กระบวนการกลุ่มในการตรวจสอบ ขยาย และปรับปรุงความเข้าใจของตน ผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างสมาชิก

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรวบรวมและจัดระเบียบองค์ความรู้ทั้งเดิมและใหม่ให้เป็นระบบ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนและเอื้อต่อการจดจำอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและ/หรือการแสดงผลงาน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจผ่านการปฏิบัติหรือการนำเสนอผลงาน ซึ่งช่วยตรวจสอบความเข้าใจและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ โดยครอบคลุมทั้งการลงมือปฏิบัติและการนำเสนอผลลัพธ์

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นขั้นตอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาทักษะ ความชำนาญ และความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม

ทั้งนี้ขั้นตอนที่ 1-6 ถือเป็นกระบวนการสร้างความรู้ (Construction of Knowledge) ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง โดยแต่ละขั้นส่งเสริมการเคลื่อนไหวทั้งทางกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม

ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนตื่นตัวและพร้อมรับการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ จึงกล่าวได้ว่าขั้นตอนทั้ง 6 มีคุณสมบัติครบตามหลักการ CIPP ในขณะที่ขั้นตอนที่ 7 เป็นขั้นตอนของการนำความรู้ไปใช้ (Application) ส่งผลให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้มีคุณลักษณะครบถ้วนตามหลัก CIPPA

### 3. ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

กล้า ทองขาว (2561, น. 48) ได้กล่าวถึง การจัดการศึกษาฐานชุมชน สรุปได้ดังนี้ เป็นรูปแบบการศึกษาทางเลือกที่ให้ภาคประชาชนเป็นผู้ขับเคลื่อนหลัก โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง และยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อส่งเสริมสุขภาวะที่ครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม โดยได้รับความร่วมมือจากทั้งภาครัฐ องค์กรท้องถิ่น และชุมชน เพื่อให้การศึกษาทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการปลูกฝังคุณค่าและวิถีชีวิตที่ดีงาม เนื่องจากกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน

### 4. กลยุทธ์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

Melaville, Berg and Blank (2015, อ้างถึงใน วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์. 2561 น.185-186) ได้สรุปกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานไว้ 6 กลยุทธ์ โดยผู้วิจัยได้นำกลยุทธ์ที่ 4 มาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์ที่ 4 การเรียนรู้โดยใช้สถานที่เป็นฐาน (Place-Based Learning) หรือการเรียนรู้ “เชิงประสบการณ์” โดยการนำเอกลักษณ์ด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และเศรษฐกิจของชุมชนมาเป็นบริบทในการจัดการเรียนรู้ โดยชุมชนมีบทบาทเป็นแหล่งข้อมูล และที่ปรึกษาให้กับผู้เรียน มีการเรียนรู้ร่วมกันระหว่าง ผู้เรียน ครู ผู้บริหาร และคนในชุมชน ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย

จากการศึกษาหลักการ แนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอ และสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งเป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอ และสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมให้ดียิ่งขึ้นได้

## กรอบแนวคิดในการวิจัย

### ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่

ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจกับข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน กลยุทธ์ที่ 4 การเรียนรู้โดยใช้สถานที่เป็นฐาน

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน กลยุทธ์ที่ 4 การเรียนรู้โดยใช้สถานที่เป็นฐาน

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและ/หรือการแสดงผลงาน

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

### ตัวแปรตาม

- 1.ความสามารถด้านการพูดนำเสนอข้อมูล
- 2.สมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

## วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอและสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัย ดังนี้

### ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2568 ที่เรียนในรายวิชาทักษะการเขียนและการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ จำนวน 4 ห้องเรียน รวม นักศึกษาทั้งหมด 100 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาอุตสาหกรรมเทคนิคเครื่องกล (สขย.1 ม.6) วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 22 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก

### เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การนำเสนอข้อมูล เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอและสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 4 แผนละ 3 ชั่วโมง รวมเวลา 12 ชั่วโมง นำแผนการจัดเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความถูกต้องของเนื้อหาสาระ ความเหมาะสมระหว่างเนื้อหา สาระกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การนำเสนอข้อมูล เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอและสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีความเหมาะสมมากที่สุด ( $\bar{X}$  = 4.54, S.D. = 0.50)

## 2. แบบประเมินความสามารถด้านการพูดนำเสนอข้อมูลสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2.1 สร้างแบบประเมินการพูดนำเสนอข้อมูล โดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินเป็นแบบแยกองค์ประกอบ และเกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกส่วน (Analytic Scoring Rubrics) จำนวน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ เนื้อหาและการลำดับเนื้อหา การใช้ภาษาและการออกเสียง ความคล่องแคล่ว บุคลิกภาพ องค์ประกอบละ 5 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 20 คะแนน

2.2 นำแบบประเมินความสามารถด้านการพูดนำเสนอข้อมูลที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์และการวัดความสามารถด้านการพูดนำเสนอ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยนำผลการตรวจสอบมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC เมื่อพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) จะต้องมียกตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปนั้น พบว่าแบบประเมินการพูดนำเสนอข้อมูล มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.60-1.00 ทั้งหมด

2.3 นำแบบประเมินความสามารถด้านการพูดนำเสนอข้อมูล ไปหาความเที่ยงในการตรวจให้คะแนน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ทดลองเก็บรวบรวมข้อมูล (Try Out) กับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 แผนกเทคนิคการผลิต วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร จำนวน 12 คน ที่ไม่ใช่อีกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีให้ผู้ประเมินให้คะแนนจำนวน 2 ท่าน คือผู้วิจัยและครูผู้สอนและครูแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์ ตามเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความสามารถด้านการพูดนำเสนอข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงของการให้คะแนนความสามารถด้านการพูดนำเสนอข้อมูล ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.95 พบว่ามีความสอดคล้องกันสูง

2.4 นำผลคะแนนมาหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ตามวิธีของ D.R. Whitney และ D.L. Sabers โดยพิจารณาจากเกณฑ์ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป การวิเคราะห์พบว่า แบบประเมินความสามารถด้านการพูดนำเสนอข้อมูล ข้อที่ 1 ค่าความยาก (p) 0.77 ค่าอำนาจจำแนก (r) 0.21 นำแบบประเมินความสามารถด้านการพูดนำเสนอข้อมูล ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

## 3. แบบประเมินสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

3.1 สร้างแบบประเมินสมรรถนะการทำงานเป็นทีม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ โดยมีเนื้อหาครอบคลุม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นสมาชิกทีมที่ดีและมีภาวะผู้นำ ด้านกระบวนการทำงานแบบร่วมมือรวมพลัง และด้านการสร้างความสัมพันธ์และจัดการความขัดแย้ง จำนวนด้านละ 3 ข้อ รวม ทั้งหมด 9 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ

3.2 นำประเมินสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากนั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) จะต้องมียกตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป พบว่าแบบประเมินสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่ได้รับการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.80-1.00 ทั้งหมด

### วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้ทั้ง 4 แผนการจัดการเรียนรู้ตามลำดับโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แผนการเรียนรู้ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง
2. ผู้วิจัยดำเนินการประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอข้อมูล ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหลังเรียน โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอข้อมูลของผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ผู้วิจัยประเมินนักศึกษาด้วยแบบประเมินสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม โดยประเมินระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้
4. ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอข้อมูล และแบบประเมินสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

### สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
  - 1.1 ร้อยละ (Percentage)
  - 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
  - 1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ
  - 2.1 การทดสอบความตรงเชิงเนื้อหาใช้สูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
  - 2.2 คำนวณหาค่าดัชนีความยากง่าย ของแบบประเมิน (Index of Difficulty)
  - 2.3 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination)
  - 2.4 หาความเที่ยงในการตรวจให้คะแนน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson correlation coefficient)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่ได้จากคะแนนการประเมินความสามารถในการพูดนำเสนอข้อมูลกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติทดสอบแบบกลุ่มเดียว (t-test one sample)

### ผลการวิจัย

การพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอและสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถด้านการพูดนำเสนอข้อมูลของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหลังการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตาราง 1 ผลการศึกษาความสามารถด้านการพูดนำเสนอโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

| เกณฑ์คะแนน               | n  | คะแนนเต็ม | $\bar{X}$ | S.D. | % Of Mean | t     | Sig(1-tailed) |
|--------------------------|----|-----------|-----------|------|-----------|-------|---------------|
| ความสามารถในการพูดนำเสนอ | 22 | 20        | 16.64     | 4.17 | 83.2      | 2.79* | 0.0035        |

\*มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

จากตาราง 1 พบว่าความสามารถในการพูดนำเสนอของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน โดยถึงเกณฑ์ร้อยละ 70 เทียบกับ 14 คะแนน พบว่าคะแนนความสามารถในการพูดนำเสนอของนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.64 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.2 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับความสามารถในการพูดนำเสนอของนักศึกษา พบว่าความสามารถในการพูดนำเสนอของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาระดับสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

ตาราง 2 ผลการศึกษาระดับสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

| รายการประเมิน                                                                               |             | S.D.         | ระดับสมรรถนะ |
|---------------------------------------------------------------------------------------------|-------------|--------------|--------------|
| <b>ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีและมีภาวะผู้นำ</b>                                                 | <b>4.28</b> | <b>0.095</b> | <b>ดี</b>    |
| 1. การแสดงความรับผิดชอบต่องานหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมายและผลลัพธ์ของทีม                | 4.36        | 0.49         | ดี           |
| 2. การใช้จุดเด่นของตนเองและสมาชิกมาใช้ในการทำงาน โดยเลือกหรืออาสาทำงานตามความถนัดของแต่ละคน | 4.31        | 0.47         | ดี           |
| 3. การสะท้อนการทำงานของตนเองและทีม                                                          | 4.18        | 0.50         | ดี           |
| <b>ด้านกระบวนการทำงานแบบร่วมมือรวมพลัง</b>                                                  | <b>4.59</b> | <b>0.20</b>  | <b>ดีมาก</b> |
| 4. การร่วมวางแผนขั้นตอนในการทำงาน และแบ่งหน้าที่รับผิดชอบภายในทีม                           | 4.51        | 0.51         | ดีมาก        |
| 5. การปฏิบัติงานตามแผนที่วางร่วมกันอย่างเป็นระบบและตรงต่อเวลา                               | 4.45        | 0.59         | ดี           |
| 6. การมีส่วนร่วมในการสนับสนุน และรับผิดชอบในการตัดสินใจร่วมกัน                              | 4.81        | 0.39         | ดีมาก        |
| <b>ด้านการสร้างความสัมพันธ์ และจัดการความขัดแย้ง</b>                                        | <b>4.39</b> | <b>0.11</b>  | <b>ดี</b>    |
| 7. การมีทัศนคติเชิงบวกในการทำงานร่วมกับสมาชิกในทีม                                          | 4.40        | 0.67         | ดี           |
| 8. การเคารพความคิดเห็นที่แตกต่างของสมาชิกภายในทีม                                           | 4.50        | 0.51         | ดี           |
| 9. การใช้ทักษะพื้นฐานในการป้องกันและแก้ไขความขัดแย้งในการทำงานเป็นทีม                       | 4.27        | 0.70         | ดี           |
| <b>รวมการประเมินทุกด้าน</b>                                                                 | <b>4.42</b> | <b>0.15</b>  | <b>ดี</b>    |

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษามีระดับสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับดี ( $\bar{X}$  = 4.42 , S.D. = 0.15) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านกระบวนการทำงานแบบร่วมมือรวมพลัง นักศึกษามีระดับสมรรถนะอยู่ระดับดีมาก เป็นลำดับที่หนึ่ง ( $\bar{X}$  = 4.59 , S.D. = 0.20) รองลงมาได้แก่ด้านการสร้างความสัมพันธ์ และจัดการความขัดแย้ง

นักศึกษามีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับดี ( $\bar{X}$  = 4.39 , S.D. = 0.11) และด้านการเป็นสมาชิกที่ดีและมีภาวะผู้นำ นักศึกษามีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับดี เป็นลำดับสุดท้าย ( $\bar{X}$  = 4.28 , S.D. = 0.095) กล่าวโดยสรุปได้ว่านักศึกษามีระดับสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมหลังการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน อยู่ในระดับดีขึ้น

## อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอและสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลของการศึกษาความสามารถด้านการพูดนำเสนอของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหลังการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน พบว่าคะแนนความสามารถด้านการพูดนำเสนอของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากเมื่อนักศึกษาได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ที่มี 7 ขั้นตอน คือ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม 2 ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ 3 ขั้นศึกษาทำความเข้าใจกับข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม 4 ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม 5 ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขึ้น 6 การปฏิบัติและ/หรือการแสดงผลงาน ขึ้น 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ กระบวนการดังกล่าวช่วยพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอ นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน กลยุทธ์ที่ 4 การเรียนรู้โดยใช้สถานที่ที่เป็นฐาน ยังช่วยเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับบริบทจริง โดยผู้เรียนได้ลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลจากชุมชน สถานที่จริง ฝึกการสื่อสารกับบุคคลจริง และนำข้อมูลมาวิเคราะห์และนำเสนอ ซึ่งเป็นการฝึกทักษะการพูดในสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดเนื้อหาได้อย่างมีความหมาย น่าสนใจ และสอดคล้องกับสภาพจริงมากยิ่งขึ้น โดยกระบวนการเหล่านี้จะช่วยฝึกปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม ทำให้นักศึกษามีพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอมากขึ้น เมื่อวัดความสามารถด้านการพูดนำเสนอ จึงพบว่านักศึกษามีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์จากแบบประเมินการพูดนำเสนอที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ คณิน ภูเพ็ชร (2568) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะในการสื่อสารด้วยการพูดและเขียนโดยใช้วิธีสอนแบบ CIPPA MODEL สำหรับนักเรียนโรงเรียนอานวยศึกษาจังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า วิธีสอนแบบ CIPPA MODEL ช่วยพัฒนาทักษะในการสื่อสารด้วยการพูดและการเขียน นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16 และมีคะแนนพัฒนาการ สัมพัทธ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 81.20 นักเรียนจำนวน 2 คนมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์สูงสุดเท่ากับ 94.12 นักเรียน จำนวน 1 คน คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ต่ำสุดเท่ากับ 70.59 การเปรียบเทียบคะแนนมีทักษะในการสื่อสาร ด้วยการพูดและการเขียน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. ผลการศึกษาระดับสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน พบว่า นักศึกษามีระดับสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับดีขึ้น ( $\bar{X}$  = 4.42 , S.D. = 0.15) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านกระบวนการทำงานแบบร่วมมือรวมพลัง นักศึกษามีระดับสมรรถนะอยู่ระดับดีมาก เป็นลำดับที่หนึ่ง ( $\bar{X}$  = 4.59 , S.D. = 0.20) รองลงมาได้แก่ด้านการสร้างความสัมพันธ์ และจัดการความขัดแย้ง นักศึกษามีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับดี ( $\bar{X}$  = 4.39 , S.D. = 0.11) และด้านการเป็นสมาชิกที่ดีและมีภาวะผู้นำ นักศึกษามีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับดี เป็นลำดับสุดท้าย ( $\bar{X}$  = 4.28 , S.D. = 0.095) กล่าวโดยสรุปได้ว่านักศึกษามีระดับสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมหลังการจัดการเรียนรู้

แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน อยู่ในระดับดีขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในข้อที่ 2 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ว่า สมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน อยู่ในระดับดีขึ้นไป เป็นผลมาจากการที่นักศึกษาได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การวางแผน และการตัดสินใจร่วมกัน ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนทุกคน ส่งผลให้ผู้เรียนได้ฝึกบทบาทการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณพงศ์ ตรังครประสิทธิ์ (2567, น. 169) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบชิปปาที่มีต่อสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนสมรรถนะการทำงานเป็นทีมของกลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) คะแนนสมรรถนะของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL สามารถพัฒนาสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมได้

## ข้อเสนอแนะ

### 1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีและมีประสิทธิภาพสูงสุด ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนและรูปแบบการสอนอย่างละเอียดถี่ถ้วนก่อนนำไปลงมือปฏิบัติจริง

1.2 ระหว่างการทำกิจกรรม ครูควรแนะนำให้นักศึกษาเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของตนเอง เพื่อส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม

### 2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนที่เรียนในกลุ่มสาระภาษาและการสื่อสาร ทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงต่อไป

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดนำเสนอและสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม ด้วยวิธีการสอนอื่นๆ เช่น การจัดการเรียนรู้เชิงรุก หรือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เป็นต้น

## เอกสารอ้างอิง

กล้า ทองขาว. (2561). การจัดการศึกษาร่วมชุมชน (Community Based Education Management = CBEM).

วารสารเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครู, 1 (8), 117.

กัญญาณัฐ สิมสวัสดิ์. (2565). การจัดการเรียนรู้โดยชุมชนเป็นฐาน: กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ท่ามกลาง

สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19. วารสารวิจัยศรีล้านช้าง, 2 (6), 47.

ทิตนา แคมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้ เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณิน ภูเพ็ชร. (2568). การพัฒนาทักษะในการสื่อสารด้วยการพูดและเขียนโดยใช้วิธีสอนแบบ CIPPA MODEL สำหรับ

นักเรียนโรงเรียนอานวยศึกษา จังหวัดจันทบุรี. Wisdom Journal of Humanities and Social Sciences,

2(1), 13-12.

- วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์. (2561). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน: กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของครูใน  
ศตวรรษที่ 21. วารสารวิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา, 11(3), 179-191.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2567). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2567. กรุงเทพฯ :  
กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุพัฒน์พงศ์ ตรังคประสิทธิ์. (2567). ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบชิปปาที่มีต่อสมรรถนะการรวมพลังทำงาน  
เป็นทีมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาสุขศึกษาและ  
พลศึกษา). จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- อมรรัตน์ ฉายศรี. (2567). ทักษะการเขียนและการพูดภาษาไทยในงานอาชีพ. นนทบุรี: ศูนย์หนังสือเมืองไทย จำกัด.
- Melaville, A, Berg, A. C. and Blank M. J. (2015). Community-based learning: Engaging students for success  
and citizenship. Partnerships/Community. 5(2), 36-45.